

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਇਕਹੱਤਰਵਾਂ

ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਤਰੰਜ: ਵੈਟੀਕਨ, ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੀ ਖੋਜ

Jeff Pippenger

2024-04-01

ਪੁਸਤਕ *The Keys of This Blood: The Struggle for World Dominion Between Pope John Paul II, Mikhail Gorbachev, and the Capitalist West* ਮਲਾਕੀ ਮਾਰਟਿਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1990 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਾਰਟਿਨ 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਰਧ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕੂਟਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨਕਾਰੀ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਪਤਨ ਵਿੱਚ ਪੋਪ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਸਤਕ 1989 ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਇਤ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਮਾਰਟਿਨ ਮਿਖਾਈਲ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੀਆਂ "ਗਲਾਸਨੋਸਤ" (ਖੁੱਲ੍ਹਾਪਣ) ਅਤੇ "ਪੇਰੇਸਤ੍ਰੋਇਕਾ" (ਪੁਨਰਸੰਰਚਨਾ) ਨਾਮਕ ਨੀਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਕੇ। ਉਹ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਰਬਾਚੇਵ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ—ਅਜਗਰ), ਕੈਥੋਲਿਕ ਚਰਚ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ—ਦਰਿੰਦਾ), ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੁੰਜੀਵਾਦੀ ਪੱਛਮ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ (ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਫੌਜ—ਝੂਠਾ ਨਬੀ) ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ-ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਤਮਕ ਟਕਰਾਵਾਂ, ਜਾਸੂਸੀ, ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ।

ਮਾਰਟਿਨ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕੂਟਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਪ ਜੌਨ ਪਾਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਨੇ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਹ ਜੌਨ ਪਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿਖੇ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਟਿਨ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਭੂ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਨਿਹਿਤਾਰਥ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।

ਮਾਰਟਿਨ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 1917 ਵਿੱਚ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਯਮ ਵੱਲੋਂ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨ ਚਰਵਾਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਸਰਾ ਭੇਦ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੈਟੀਕਨ ਵੱਲੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ 2000 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਲਯ-ਸੰਬੰਧੀ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਮਾਰਟਿਨ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਯਮ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਠੰਢੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਪੁੰਜੀਵਾਦ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ।

ਮਾਰਟਿਨ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੋਪ ਜਾਨ ਪਾਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨ ਪਾਲ ਦੂਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭੇਦ ਵਿੱਚ

ਉਲੇਖਿਤ "ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ ਵਾਲਾ ਬਿਸ਼ਪ" ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਸੀਕਾਲ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਮਾਰਟਿਨ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਯੁੱਧ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਇਸ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਢਾਂਚਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਸ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਦਾ "ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ" ਹੈ।

"ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਚਰਜ-ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਦ ਮਰੇ ਹੋਏਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਸੁਨੇਹੀਆਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਰੀ ਭ੍ਰਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਉਹੀ ਸੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜਾ ਦੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਰਚਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਉੱਤੇ ਆਤਮਿਕ ਜ਼ਬਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇਗੀ।"

"ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।" ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਮੂ ਅਤੇ ਦੀਨ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਮਨੇ-ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਜਗਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭਗਤ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਤੀਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

"ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮ, ਇਹ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੈਣ' [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:16]। 'ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬੋਲੇ ਵੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਰਾਏ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ ਉਹ ਮਾਰੇ ਜਾਣ' [ਆਇਤ 15]। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਸਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

Manuscript Releases, volume 14, 162.

ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿ ਹੈ। "ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੜਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੋ ਕੇ ਕਰਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਾਬੂ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ

ਵਰਤੇ, ਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇ।" ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਿੰਹਾਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਰੇ, ਉਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ।

"ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਧਰਮ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸ 'ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ' ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏਗਾ। ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਦੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਵਿੱਤੀ ਕਲਾ-ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ—ਉਸ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਰਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।" *The Great Controversy*, 50.

ਫਾਤਿਮਾ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਉਹੀ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਿਪੇਖ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰੇ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਰੂਪ-ਧਾਰਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਲਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ, ਆਇਤ ਬਾਈ, ਆਇਤ ਇਕੱਤੀ ਅਤੇ ਆਇਤ ਇਕਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਉਲੰਘਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਉਸ ਖੱਡ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਰੋਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਥਾਹ ਖਾਹ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਹੱਥ ਵਧਾ ਕੇ ਆਤਮਾਵਾਦ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਰਕਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਝੂਠਾਂ ਅਤੇ ਭੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ।" *Testimonies*, volume 5, 451.

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, "ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ, ਪਦ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਇੱਕ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ "ਬੋਲਦਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਦ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ—ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ "ਬੋਲਦਾ" ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਥਾਂ ਥਾਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਦਭੁਤ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਬੀਮਾਰ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਗੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਝੂਠੇ ਅਚੰਭਿਆਂ ਨਾਲ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਅੱਗ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 13:13। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।" *The Great Controversy*, 611, 612.

ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਸਤਿਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਕਿ ਕਥਿਤ ਕੁਆਰੀ ਮਰਯਮ ਮਈ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1917 ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਤੱਕ, ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤੇਰ੍ਹੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਚਮਤਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫਾਤਿਮਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਨਾਸਤਿਕ ਖ਼ਬਰ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਚਮਤਕਾਰ ਸੀ (ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ)।

ਜਿਵੇਂ ਮਲਾਕਾਈ ਮਾਰਟਿਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ, ਪੋਪ ਜੌਨ ਪੌਲ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਮਰਿਯਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਭਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਸੀ। ਫਾਤਿਮਾ ਦੀ ਗੁਪਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਜੋ ਸਾਲ 2000 ਤੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਸਤਕ, ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਅਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਯੂਬ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁੰਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਯੂਬ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਅਯੂਬ ਉੱਤੇ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਯੂਬ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਸਲ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਹਨ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਕਰਤੱਬ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਅਯੂਬ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

“ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਆਤਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਠੱਗੀ ਅਤੇ ਹੱਥ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਜਦ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਕਸਰ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਦਾਪਿ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਖੜਕਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਠੱਗੀ ਜਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਬੁਰੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਕੰਮ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ-ਨਾਸਕ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਸਫਲ ਭਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਆਤਮਵਾਦ ਕੇਵਲ ਮਨੁੱਖੀ ਕਪਟ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਲੌਕਿਕ ਮੰਨੇ ਬਿਨਾ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਤਦ ਉਹ ਧੋਖਾ ਖਾ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

“ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਉਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਚਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਹੈ। ਫਿਰ ਅੰਨ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਗਮਨ ‘ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਦੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ’ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। 2 ਥੰਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:9,10. ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਰੀ ਯੂਹੰਨਾ, ਉਸ ਅਦਭੁਤ-ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਤਨਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਉਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਚਰਜਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪਾਂਦਾ ਹੈ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:13, 14. ਇੱਥੇ ਕੇਵਲ ਆਮ ਠੱਗੀਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਮਨੁੱਖ ਉਹਨਾਂ ਅਚਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਡੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ।” The Great Controversy, 553.

ਮਾਲਾਕੀ ਮਾਰਟਿਨ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਚਨਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਪੋਪ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੰਦੇ ਪੋਪ ਵਜੋਂ, ਜਾਂ ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਪੋਪ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਪੋਪ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਪੋਪ—ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਬਾਰੇ ਮਾਰਟਿਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੰਗਾ ਪੋਪ—ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਟੀਕਨ I ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 8 ਦਸੰਬਰ, 1869 ਤੋਂ 20 ਜੁਲਾਈ, 1870 ਤੱਕ ਹੋਈ ਸੀ, ਪੋਪ ਪਾਇਅਸ IX ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਪਾਪਾਈ ਅਭੂਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਵੈਟੀਕਨ ਕੌਂਸਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਟੀਕਨ II ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਬਾਅਦ, 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਤੋਂ 8 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਪੋਪ ਜੌਨ XXIII ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੌਨ XXIII ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਪ ਪੌਲ VI ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ।

ਜਿਵੇਂ ਮਾਰਟਿਨ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਉਸ ਅਭੂਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ Vatican I ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਇਸ ਵੇਲੇ Francis the woke-pope ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ Vatican II ਦੇ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ ਹੈ। ਮਾਰਟਿਨ ਸੁਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਪੱਧਰੀਆਂ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਭੜਕ ਉਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਭਲੇ ਪੋਪ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਇਤ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਲੜਾਈ ਹੈ ਜੋ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ, ਆਇਤ ਚੌਦ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਰਾਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਭੁੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ 538 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪਦਵੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਿੰਹਾਸਨਾਰੂੜ੍ਹ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨਾਰੂੜ੍ਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ 533 ਵਿੱਚ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ।

ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨੋਪਲ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਜਾਂ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ, ਕਥਿਤ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੁਖੀ ਸੀ। ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇੱਕ ਐਸੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਸਟਿਨੀਅਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਰਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਮਰਥਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਾਨੂੰ ਫਾਤਿਮਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਆਪਣੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਏ, ਜੋ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਰੈਡ ਸ਼ੀਲਡ ਦੇ ਘਰਾਣੇ, ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸ਼ਾਈਲਡਸ, ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਇਲੂਮੀਨਾਤੀ, ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਰੀ, ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇਸੂਇਟ ਸੰਘ ਨਾਲ ਰਹੱਸਮਈ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਖਿਆਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸੇ ਹੀ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ, ਦੱਖਣ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਾ ਰੂਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਜਾ ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਲਾਕੀ ਮਾਰਟਿਨ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮੰਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਫਾਤਿਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ, ਪਰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੂਸ ਦੀ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਉਹ ਭੇਦ, ਜਿਸ 'ਤੇ 1917 ਵਿੱਚ ਪੋਪ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਇਸ (ਸ਼ੈਤਾਨੀ) ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੋਪ ਇੱਕ ਕੌਕਲੇਵ ਬੁਲਾਏ ਅਤੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਯਮ ਦੇ ਨਾਮ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਪੋਪ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਤਾਂ ਰੂਸ ਆਪਣਾ ਦਰਸ਼ਨ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦੇ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦਾ ਯੁੱਧ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਸੀ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1933 ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਪਾਚੋਲੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਹੀਂ, ਐਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਨਕੋਰਡਾਟ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਜਰਮਨੀ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸੰਝੌਤਾ (ਕਨਕੋਰਡਾਟ) ਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ

ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੀ ਨਾਸ਼ਟਿਕ ਰੂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਹੁਣ ਯੂਕਰੇਨ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਕਸੀ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਦੇ ਵੱਡੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਰਾਹੀਂ—ਆਤਮਾ ਦੀ ਅਮਰਤਾ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ—ਸ਼ੈਤਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਠੱਗੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਏਗਾ। ਜਦਕਿ ਪਹਿਲੀ ਆਤਮਾਵਾਦ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਰੋਮ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਬੰਧਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਤਮਾਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਨ ਲਈ ਖੱਡ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਹ ਰੋਮਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਅਥਾਹ ਖਾਈ ਪਾਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਗੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਉੱਤੇ ਚਲੇਗਾ।”

“ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਦ ਅੱਜ ਦੇ ਨਾਮਮਾਤਰ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ-ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਦੀ ਵੱਧ ਤਾਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸੇਗਾ। ਉਹ ਜੋਤ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਅਚੰਭੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਬਿਮਾਰ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਣਖੰਡਨਯੋਗ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਆਦਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਿਵਿਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਰਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦੀ ਰੇਖਾ ਹੁਣ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਹੀ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਸੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਇਹ ਨਿਰਣੈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਤਮਵਾਦ ਦੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇ। ਪਾਪੀ, ਜੋ ਅਚਰਜ-ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਦਭੁੱਤ-ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਠੱਗੇ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਢਾਲ ਫੈਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਭਰਮਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਪੀ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਕ ਇਕਸਾਰ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਇਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕੀ ਜਾਂਦੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇਖਣਗੇ।”

“ਆਤਮਾਵਾਦ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਬਣ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਲੋਭਨ ਅਣਗਿਣਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੰਯਮ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਕਾਮ-ਭੋਗ ਵਿੱਚ ਲੀਨਤਾ, ਝਗੜਾ-ਫਸਾਦ, ਅਤੇ ਰਕਤਪਾਤ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਦੁਬ੍ਰਹੁਣਾਂ ਅਤੇ ਖੁਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਨੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਝਾੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੱਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਣਤਿਆਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਯੁਥ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਝੁੰਡ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਪਨ, ਨੌਕਰ, ਘਰ, ਬੱਚੇ—ਕਿੰਨੀ ਤੁਰੰਤਤਾ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋ

ਗਏ; ਇੱਕ ਬਿਪਤਾ ਦੂਜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਆਂ ਨੂੰ ਢਾਲ ਵਾਂਗ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਹਾਰਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਘੇਰ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਠੀਕ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ—ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਸ਼ੀਸ਼ਾਂ ਹਟਾ ਲਏਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆਕਾਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਲਿਆਏਗਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 588, 589.